

under Overvejelse, og denne Kommission har bestaaet for det første af Formændene for det jydsk Redningsvæsen og dernæst af Politimesteren i Vennebjerg Herred i Vendsyssel og Amtmændene over Ringkøbing og Tisted Amter. Denne Kommission er kommen med Forslaget om dette forbedrede Vagthold, som vil nødvendig-gøres, og derpaa er Ministerens Forslag baseret med Hensyn til det Pengebeløb, der formentlig vil fordres. Men inden Ministeren gik til at formulere Forslaget, sendte han denne Kommissionsbetænkning rundt til de forskellige Amtmænd i Jylland for at faa deres Udtalelser, og fik Tilslutning fra dem alle, saa man kan ikke sige andet, end at han har været saa forsigtig som mulig i saa Henseende. Nu har jeg for mit Vedkommende overordentlig stor Tillid til alle danske Amtmænd, og særlig har jeg som Repræsentant for Esbjerg overordentlig stor Tillid til Amtmanden i Ribe Amt, men jeg skal ikke nægte, at hans Votum lyder noget mærkeligt, idet han siger, at dernede behøves det udvidede Vagthold ikke, der finder ingen Strandinger Sted. Hidtil har jeg og vist de fleste søfarende anset det vestligste Punkt, Blaavandshuk, for et af de farligste Punkter paa Jyllands Kyst, og naar man endelig tager Hensyn til, at i de sidste 30 Aar er Skibsfarten paa Esbjerg tiltaget betydelig over Graadyb til Esbjerg Havn og aarlig vil tiltage, forekommer det mig i højeste Grad mærkeligt, at Amtmanden har kunnet sige, at der ikke er nogen Sandsynlighed for, at et noget forøget Vagthold kunde være af Betydning paa hele denne Strækning fra Ribe Amts Nordgrænse, altsaa hele Blaavandshukstrækningen ogsaa med Slugen ned til Fanø. Det forekommer mig iøvrigt, at den højtærede Minister i Stedet for at gaa til Amtmændene for at høre deres Mening, burde have raadført sig med f. Eks. Skibsrederforeningen eller de Søofficerer, der have Tilsyn med Fiskeriet paa Vestkysten. De vilde vistnok være mere kompetente til at afgive Skøn end Amtmændene.

At Amtmanden har kunnet afgivet et saadant Votum forbavser yderligere, naar det erindres, at det ikke er længere siden end i Fjor, at der paa Fanøs Vestkyst strandede et Skib, hvis hele Mandskab druknede, fordi ingen havde set, at der, som det senere blev oplyst, hele Natten blev afbrændt Signaler og Fyrværkeri fra Skibet for at tiltrække Opmærksomheden. Men Befolkningen var til Bryllup og Dans den Aften, og saa druknede Besætningen

under denne Festlighed. Som sagt, Kortet udviser, at i de 28 Aar, som det omfatter, har der fundet omtrent lige saa mange Strandinger Sted dernede som paa den øvrige Del af Kysten, naar undtages nogle enkelte særlige Brændpunkter, og der er ingen Tvivl om, at Faren tiltager for sligt jo mere Skibsfarten tiltager paa Esbjerg. I øvrigt vil jeg ogsaa erindre om, at Slugen er bleven belyst og derved er bleven aabnet til lettere Befaring af den store Fiskerflaade, som efterhaanden har samlet sig dernede; men jo mere Besejling, desto større Chancer for Uheld, og derfor er det nødvendigt at have et større Vagthold. For nogle Aar siden forsvandt der flere Fiskerbaade. Og Sandsynligheden taler for, at hvis der havde været Vagthold, havde man kunnet følge deres Skæbne, eller hindre den. Jeg skal yderligere tilføje, at der for nylig i Folketinget er indbragt et Andragende fra dansk Skibsrederforening, hvori man indtrængende anmoder Folketinget om at have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag og opfordrer til, at det Vagthold, som foreslaas af den ærede Minister paa den øvrige Del af Kysten, ogsaa kom til at omfatte den Del, man har ment foreløbig at kunne forbigaa, nemlig hele Strækningen inden for Ribe Amts Grænser, altsaa fra Grænsen af Ringkøbing Amt og ned til Fanøs Spids. Det er, for at man ikke til mindre god Nytte skal anvende den store Mængde Penge til Redningsvæsenet, at vi bede om, at man vil fuldstændiggøre den Sum, som er nødvendig for at skabe et gennemført godt Vagthold paa Vestkysten. Naar vi have tilladt os at foreslaa, at Kontoen forhøjes med 3,000 Kr., er det rent kalkulatorisk. Vi ere ikke i Stand til at bedømme, hvor meget der skal til, men vi haabe, at saavel Finansudvalget som den ærede Minister inden 3dje Behandling ville tage denne Sag under nøje Overvejelse og mulig ved Forhandling komme overens, hvis man gaar ind paa vor Tanke, om hvor stort Beløbet skal være. Jeg skal hermed tillade mig paa egne og Medforslagsstillers Vegne at anbefale dette lille Ændringsforslag.

Knudsen: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 18 uden for Betænkningen. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at den Sum, som findes opført paa Post II. A. 10., nemlig 31,000 Kr., forhøjes med 4,000 Kr. Formaalet med denne Forhøjelse er at forøge de Understøttelser, som man allerede i Forvejen ved denne